

Til lovforslag nr. L 180. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 30 maj 1984*)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Befordringsfradrag)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jfr. lovbeholdning nr. 327 af 7. juli 1983, som ændret ved § 3 i lov nr. 501 af 28. oktober 1983, § 4 i lov nr. 576 samt lov nr. 597, begge af 15. december 1983, og § 1 i lov nr. 623 af 21. december 1983, foretages følgende ændringer:

1. § 9 C affattes således:

»§ 9 C. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan fradrag for befordring frem og tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads foretages med et beløb, som beregnes på grundlag af den normale transportvej ved bilkørsel efter en kilometertakst, der fastsættes af ligningsrådet. Ved fastsættelsen af denne takst lægges udgiften til befordring med bil til grund.

Stk. 2. Fradrag kan dog kun foretages for den del af befordringen pr. arbejdsdag, der overstiger 20 kilometer.

Stk. 3. Udgør befordringen pr. arbejdsdag til og med 54 kilometer, beregnes fradraget med den kilometertakst, ligningsrådet fastsætter. For befordring herudover beregnes fradraget med 25 pct. af den fastsatte kilometertakst.

Stk. 4. Anvender den skattepligtige egen bil til befordringen, og overstiger den daglige befordring 54 km, kan fradrag for befordring

ud over 20 km pr. arbejdsdag foretages med den kilometertakst, ligningsrådet fastsætter for 1984. Dette gælder dog kun, såfremt offentlig befordring ikke kan anvendes.

Stk. 5. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 1-4, herunder regler om, hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges. Hvor ganske særlige hensyn til de skattepligtige taler derfor, kan ministeren endvidere fastsætte regler, hvorefter bestemmelserne i stk. 1-4 fraviges.«

2. § 9 D affattes således:

»§ 9 D. Godtgør den skattepligtige, at han som følge af invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, finder reglerne i § 9 C ikke anvendelse. Den skattepligtige kan i stedet fradrage normal befordringsudgift i det omfang, den overstiger 2.000 kr., samt den del af den faktiske befordringsudgift, der overstiger normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde. Normal befordringsudgift opgøres, hvor offentlig befordring kan anvendes, som udgiften til billigste offentlige befordringsmiddel og ellers som udgiften ved brug af eget befordringsmiddel efter kilometertakster, der fastsættes af ligningsrådet.«

§ 2

Loven har virkning fra og med indkomståret 1985.

SVEND JAKOBSEN

/ Povl Brøndsted